

РЕШЕНИЕ

№ 16327

гр. София, 28.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 16.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **13418** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Б. Т., гражданин на Р. Турция, роден на 01. 04. 1975 г., срещу отказ за издаване на виза вид „Д“ за Република България № I. от 28. 11. 2025 г. на ЗКС, съветник, консул в Генералното консулство на Република България в И. - Турция.

В жалбата се излагат съображения, за нарушение на материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Сочи, че оспорения отказ е немотивиран, като не са ясни причините, поради които е отказано издаването на виза. Не са спазени изискванията за форма на акта, както и че същият не е съобразен с представените доказателства. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ.

Ответникът - ЗКС, съветник, консул в Генералното консулство на Република България в И. - Турция, не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: Жалбоподателят Б. Т., гражданин на Р. Турция, роден на 01. 04. 1975 г., е подал на 21. 10. 2025 г. искане в Генералното консулство на Република България в И. - Турция, за получаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България. Като цел на пътуването е посочено – търговски представител на регистрирано в БТПП търговско представителство на чуждестранно юридическо лице.

На 28. 11. 2025 г. Т. получил отказ за издаване на виза по образец, като в основанието за отказа е посочено – чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ, като е посочена и допълнителна забележка – „При

извършената проверка е установено, че наемодателя на имота представя неверни данни, че апликанта пребивава на адреса. Установено е, че чужденеца при посещенията си в страната има няколко регистрации в хотел за по 3-4 дни. Тези данни са показателни, че адреса е представен фиктивно, единствено с цел получаване на виза Д, без реално да се ползва за живеене“.

С жалба от 12. 12. 2025 г. по описа на ответника, жалбоподателят е оспорил отказа за издаване на виза пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването и жалбата е процесуално допустима. С оглед допустимостта на жалбата е налице и произнасяне с Определение № 3283 / 24. 03. 2026 г. по адм. д. № 2981 / 2026 г. по описа на ВАС – Четвърто отделение.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Жалбоподателят Б. Т., гражданин на Р. Турция, роден на 01. 04. 1975 г. е кандидатствал за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България.

Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерството на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и в органите за граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1.

Видно е, че отказа за издаване на виза е издаден от ЗКС А. З., определен за консулско длъжностно лице, на основание Заповед № 6 / 13. 02. 2025 г. /стр. 83/ на генералния консул на Република България в И. и Заповед № 95-00-26 / 16. 01. 2025 г. на министъра на външните работи (стр. 86), поради което съдът намира, че отказа е издаден от компетентен орган.

Основанията за отказ за издаването на виза, са регламентирани в чл. 10 от ЗЧРБ и чл. 34, ал. 3 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, като съгласно последната норма, не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България.

Жалбоподателят е поискал издаване на виза за дългосрочно пребиваване в РБ, вид „D“, на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, като представител на чуждестранно юридическо лице.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ, отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни.

В конкретни случай обаче, е постановен отказ по искането за издаване на виза на чужденеца, но без яснота, какво е прието от административния орган и кои са конкретните мотиви. В случая не става ясно, доколкото не е посочено коя хипотеза е налице, дали е представен документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни.

Направената допълнителна забележка, също не може да се приеме за посочване на никакви мотиви, тъй като в нея изрично се сочи, че наемодателят на имота (а не жалбоподателят) е представил неверни данни относно пребиваването на чужденеца.

Съдът намира, тези изводи на административния орган за неправилни и незаконосъобразни.

Съгласно чл.30, ал.3 от НУРИВОВР, консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от дирекция "К. отношения" въз основа на мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република България и Държавна агенция "Национална сигурност" освен в случаите по чл. 35, ал. 2. Съгласуването се извършва по ред и в срокове, определени в инструкцията на министъра на

външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

Видно от писмо рег. № 513р-119186 / 06. 11. 2025 г. на началник отдел „Миграция“- СДВР, е изразено отрицателно становище по искането за издаване на виза на жалбоподателят, като данните са, че през септември и октомври 2025 г. чужденецът имал хотелски регистрации за по 2-3 дни. В същото време, наемодателката е заявила, че лицето живее на адреса.

Във връзка с извършената съгласувателна процедура, по делото е представено писмо рег. № М-2787 / 06. 04. 2026 г. на зам. председателят на ДАНС, според което е изразено отрицателно становище, като основанията са тези съгласно констатациите на Дирекция „Миграция“.

Съдът намира така изложените доводи от Дирекция „Миграция“ и на които се е позовал административния орган, за напълно погрешни и същите не намират опора в закона.

Целта за пребиваване е ясно изразена и това е търговско представителство на регистрирано в България чуждестранно юридическо лице. В същото време от страна на жалбоподателя са представени достатъчно доказателства, както за уредено жилище, така и във връзка с дейността на търговско представителство.

В тази връзка будят недоумение изложените доводи, че наемодателят е посочил неверни данни, че чужденеца пребивава на адреса. Видно е, че е представен договор за наем, в който е посочена наемна цена в размер на 1300 евро, които от своя страна наемодателят следва да декларира в данъчната си декларация. В същото време да твърди, че наемателят пребивава на адреса и съответно заплаща уговорения наем, без реално това да е така, звучи крайно нелогично от житейска и правна гледна точка.

При положение, че има регистриран адрес, на който лицето пребивава според наемодателят, има и регистриран адрес на търговското представителство, за който няма събрани данни да е фиктивен, не могат да бъдат споделени доводите на органа, че адреса не е реален.

В същото време, нормата на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ предполага издаване на виза на лица, които са търговски представители, поради което само по себе си, това не е основание за отказ и всеки който отговаря на тези изисквания може да се възползва от тази облекчена процедура.

От посоченото следва, че представените доказателства от страна на жалбоподателят не поставят неясноти относно условията за престоя му в страната, точно напротив – ясно е заявена целта, като тези доказателства въобще не са обсъдени от административния орган, а същият превратно тълкува заявеното основание – не била ясно целта за пребиваване именно в България, при положение, че именно тук е регистрирано търговското представителство и безспорно наемодателят на имота потвърждава пребиваването в него.

Съгласно чл. 21, т. 7 от Регламент (ЕО) №810/2009г. на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009г. за създаване на Визов кодекс на Общността разглеждането на заявлението се основава главно на автентичността и надеждността на представените документи, както и на истинността и надеждността на направените от кандидата декларации, като съгласно чл. 21, т. 8 при разглеждането на дадено заявление консулствата могат в надлежно обосновани случаи да поканят кандидата на интервю и да поискат допълнителни документи.

В конкретния случай, въпреки че от жалбоподателят са представени всички изискуеми документи и същите не са обсъдени по същество, а са изведени необосновани изводи без такава допълнителна проверка да е извършена, в случай, че е имало съмнение относно адреса на който пребивава. Освен това, както се посочи по-горе, твърди се, че наемодателят, а не жалбоподателят е посочил неверни данни, но нормата на закона изисква такива неверни данни да са от страна именно на чужденеца, а не от трето лице.

По горните съображения обжалвания отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени. Предвид

обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, на основание чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на заявлението на жалбоподателя административният орган следва да извърши преценка на относимите факти и обстоятелства в контекста на приложението на ЗЧРБ и разпоредбите му, съответстващи на посоченото от заявителя основание за издаване на виза и съобразно мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора, ответника дължи на жалбоподателя, направените по делото разноски, но такива не се претендират, поради което не се присъждат, като освен това не са представени доказателства за извършването им и не е представен списък на разноските.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Б. Т., гражданин на Р. Турция, роден на 01. 04. 1975 г., отказ за издаване на виза вид „Д“ за Република България № I. от 28. 11. 2025 г. на ЗКС, съветник, консул в Генералното консулство на Република България в И. - Турция.

ИЗПРАЩА преписката на консулското длъжностно лице - съветник, консул в Генералното консулство на Република България в И. - Турция, за ново произнасяне по искането за издаване на виза, съобразно мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: